

Kwartaalbericht over het wel en wee op onze boerderij
Nr 51 - Kerst 2016

Beter laat dan nooit

Maar we geven ruitertlijk toe: het is heel lang geleden, deze keer. Onze Kerstnieuwsbrief is weliswaar keurig op tijd af en in jullie mailboxen beland, maar dat is dan bij de gratie van de extreem lange aanloop die we namen ofwel het overslaan van de eind-september nieuwsbrief. Dat is natuurlijk helemaal niet netjes en op

dagbasis waren er in september vast redenen voor (klusjes, bezoekjes, films, voorstellingen, glaasjes – kortom alles wat het Zandberg leven nog aangenamer maakt dan het al is) maar terugkijkend amper. Lang verhaal kort: we hebben jullie nu veel te melden en maken er

daarom een extra lange nieuwsbrief van. Pak daarom nog een kerstkransje, neem de kat op schoot, zet op de achtergrond een jazzy muziekje op (bijvoorbeeld Cannonball Adderley met This Here waarop ik dit schrijf) en ga lekker lezen.

Want

*Uren, dagen, maanden, jaren,
vliegen als een schaduw heen !
Ach, wij vinden waar wij staren,
niets bestendigs hier beneên !*

Nou ja, zo erg is het allemaal niet, integendeel eigenlijk en het is maar hoe je het bekijkt, dus reis fijn met ons terug door de laatste zes maanden. Daar gaan we!

Hoe doen de bijen het?

In de vorige nieuwsbrief konden jullie lezen hoe we bij de eerste keer honing slingeren een geweldige opbrengst hadden. Alle potjes moesten uit de kelder gevist worden om de tientallen kilo's honing kwijt te kunnen. De rest van de zomer hebben de bijen het gewoon keurig gedaan zonder noemenswaardigheden. We hebben niet nog een keer kunnen slingeren: er zat tweede helft zomer niet heel veel honing in de raatjes, ze mochten het allemaal lekker zelf houden en we hebben ze begin september mooi op tijd gevoerd. Dat ging er lekker vlot in ofwel de raatjes zaten bij alle zes volkjes goed vol met voer. We hebben een tot nog toe milde winter dus de resterende voorraad schatten we in als bovengemiddeld. Er is nog wel het plan om een nieuwe bijenstal te bouwen deze winter, zeker als er knottakken genoeg zijn om mooie zijanten van een stal mee te maken, maar ja, als we al zo lang over het tikken van een nieuwsbrief doen.....

En de geitjes?

Met de geiten is het allemaal volgens plan gelopen, dit jaar. We hadden vijf lammetjes, waarvan we Hella gehouden hebben ter uitbreiding/verjonging van onze bescheiden kudde die nu uit zes geiten bestaat. Hella is net zo stout als dat ze jong is, kortom reuze grappig en nieuwsgierig. Zeker in hun eerste winter hebben die kleine guppen een heerlijke vacht, en het is goed om regelmatig ter ontstressing (van ons) even lekker geitjes te gaan aaien. De vier bokjes zijn mid oktober naar de slager gegaan en bevinden zich nu in diverse Betuwse

diepvriezers. Daar staat dan karmatechnisch positief tegenover dat we twee dames (Liesje en Maartje) hebben laten dekken en er mid maart weer twee bevellingen gepland staan. Dit jaar had John een extra grote bok beschikbaar die extra pittig rook, genaamd Blake From Montana (tsja, ik bedenk het ook niet) en die heeft zich prima van zijn taak gekweten. Omdat we er precies op tijd bij waren, nl. op de dag dat de dames rits waren of speels of welig, hoefden ze niet uit logeren en volstonden twee ritjes naar Hagestein.

Wel blijven die geiten rare beesten met soms vreemde capriolen (etymologie voor de fijnproever): zo stond Dirkje, ruim tien jaar oud en dan moet je toch echt beter weten, gisternamiddag raar lang bij het hek te treuzelen en liep niet mee naar de stal.

Toen ik goed ging kijken, had ze haar kop door het hek gestoken (planjest/struikjes aan de andere kant) en door het volgende gaasvierkant weer terug – probeer het je even voor te stellen. Ze stond dus parallel aan het hek met in haar hals een gelukkig bescheiden knik maar fijn was het niet. Dan maar voor een kniptangetje naar de werkplaats en 30 seconden later stond mevrouw keurig binnen uit de ruif te eten. Van die dingen dus....Zoals het gezegde luidt: “Als je wil leren vloeken, moet je geiten nemen”. Maar soms zijn ze ook best wel lief.

Op en om het erf ...

Wanneer we nu naar buiten kijken, is het zo rond de kortste dag best wel grijs en saai op het erf. Foto's van voorjaar en hoogzomer laten veel knallend groen zien; dat gaat dus nog even duren. Hoe dan ook was het een prima jaar op en rond het erf. Waren we eind juni best nog wel beducht of we überhaupt konden gaan hooien dit jaar: het is eind juli nog helemaal goed gekomen toen er een droge periode aankwam en we een goede gok namen. Daardoor kregen we, na op het laatst dagelijks overleg met de loonwerker en na een namiddag/avond heel hard werken, toch nog een dikke 200 balen van het land en droog in de opslag. Daar

waren we heel blij mee en de geiten staan er al maanden tevreden van te eten.

Ook veel verschillende vogels weer en dat is altijd fijn op en om het erf. Het lijkt er bovendien op dat de enorme Vivara-bestelling die we elk najaar doen (100 kg vogelvoer, 36 pindakaaspotjes enz.) er voor zorgt dat de huis- en heggemussen weer structureel op De Zandberg wonen. Gezellig, en eigenlijk elk jaargetij een hoop gekwetter in de meidoorn en de klimop waar ze zich schuil houden.

De hoge muizenstand is natuurlijk niet fijn voor de moestuin maar we troosten ons met de gedachte dat de uilen er blij mee zijn; ze laten zich in ieder geval dagelijks (of eigenlijk: nachtelijks) horen en dat blijft gezellig.

Eerstvolgende grote erfactie is het knotten van de helft van de wilgen, nadat we vorig jaar de eerste helft onder handen namen. Natuurlijk is de vakantie van Robert vlak voor / vlak na de jaarwisseling daar prima geschikt voor

(het lijkt relatief mild weer te worden) waarbij belangstellenden / vrijwilligers zich kunnen melden. We sturen je dan het knotprotocol toe en kijken hoe we een aanmelding kunnen inpassen en samen buiten kunnen knotten. En als we daar mee klaar zijn, is er altijd nog wel een hek te repareren, een bijen- of vogelkast te schilderen, een boom te snoeien en een struik te veplaatsen. Het erf kent niet zoiets als ‘het is af’

Buitenlandse avonturen

We waren dit jaar niet alleen in Nederland te vinden maar ook over de grens. Onze zomervakantie bestond uit een prima week in Berlijn en Leipzig terwijl er door Alexandra werd opgepast. Een leuke week in twee heel verschillende steden, veel cultuur, geschiedenis,

architectuur. Pas kort geleden zijn we een weekend naar Londen geweest terwijl Brenda, Rob en Silke hier een oogje in het zeil hielden. In Londen draaide nl. de musical Lazarus, het laatste werk van David Bowie met als regisseur Ivo van Hove en met als hoofdrolspeler Michael C. Hall. Het was een prima voor-

stelling en we zijn blij dat we hem gezien hebben.

Eind oktober is Robert nog even heel kort op en neer geweest voor de trouwerij van een neef in de buurt van Toronto. Op vrijdag met zijn viereen heen, zaterdag trouwerij met feest, zondag terug. Het was net zo kort als dat het krachtig was, en de moeite waard.

Plannen voor 2017

Natuurlijk hebben we voor het komende jaar diverse Geheime Plannen. Als we die nu al zouden vertellen dan zijn ze niet meer geheim, dus dat komt vanzelf allemaal nog wel. Wat we wel al jaren roepen, is dat we Nederland verlaten indien en zodra de PVV in de regering komt. De grote inspecteur riep jaren geleden al "Always expect the unexpected"..... Wij kijken nergens meer raar van op in de aanloop naar het verkiezingsjaar 2017, ofwel geen idee waar we over 12 maanden Kerstmis vieren.

Los daarvan hebben we natuurlijk wel al wat concrete plannen voor 2017. Zo gaan we half januari een weekendje naar Parijs om daar de tentoonstelling van Cy Twombly in het Centre Pompidou te bekijken (en en passant een hapje te eten met ex-collega Wout en zijn vrouw Trudy). En ook in de voorjaarsvakantie staat een (nog niet verder uitgewerkt) tripje op het programma. We gaan de grote eik naast het huis omhalen zodat de kastanje- en notenboom meer ruimte krijgen (om nog

maar te zwijgen van de leveranciers die met hun wagens in de onderste takken vast zijn komen te zitten). Dus vrijwilligers kunnen de zagen tevoorschijn halen. En er staan nog de nodige tangolessen, theatervoorstellingen en tuinklussen op stapel, naast alle boeken die nog gelezen en films die nog gekeken moeten worden. We gaan ons ook in 2017 zeker niet vervelen!

Tenslotte

Nog kort een paar highlights 2016:

- De beste aankoop: M-A's smartphone, een OnePlus 3 als vervanging van haar prehistorische ("Schat, ik ben wat later thuis van de mammoetjacht") Nokia
- De beste film: Nocturnal Animals (Tom Ford)
- Beste theaterstuk: Don Giovanni in de Werkspoorabdij, Conny Janssen Danst in de Ferro Dome of toch Lazarus in King's Cross Theatre?
- Het meest memorabele moment: dinsdag 26 juli 23:45 toen we na ruim zes uur doorhalen zo'n 215 balen hooi binnen hadden
- De mooiste tentoonstelling: de expositie van Mary-Ann en Wytse in de Synagoge van Buren (Claire Morgan was ook erg goed!)

- Het lekkerste etentje: Vaartsche Rijn in Utrecht
- Het absolute dieptepunt: "Grab 'em by the pussy" en dan president worden
- Beste boek: A Little Life (Hanya Yanagihara)
- De beste muziek: alle CD's die dit jaar uitkwamen in de serie Jazz at the Concertgebouw – steun het Nederlands Jazz Archief!

**BEN IK NET BEGONNEN
AAN MIJN
GOEDE VOORNEMENS
HOOR IK
DE KERSTKLOKJES
ALWEER KLINGELEN**

neef Karel
van *Loeje*

Postbus 1045
6801 BA Arnhem www.loeje.nl

De mistletoe hangt, de kerstboomlichtjes branden en wij zeggen: heel fijne Kerstdagen en een gezond, vreedzaam en inspirerend 2017 gewenst!